

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 115/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

231/2009. (VIII. 5.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) nagykörösi lakos **panaszos**¹ 2009. március 11-én előterjesztett **panaszát** a 2009. augusztus 5-én – dr. Juhász Imre elnökhelyettes távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2009. március 11-én előterjesztett beadványában azt kifogásolta, hogy amikor 2009. február 25-én Budapesten eltulajdonították a személygépkocsiját, a rendőrség az ügyében nem megfelelően járt el – rendőr nem érkezett a helyszínre, félrevezető tájékoztatást kapott, a körözést késlekedve adták ki –, ezért kéri, hogy ügyét a Testület vizsgálja ki.

I.

1) A panaszos 2009. március 11-én, elektronikus úton előterjesztett panaszbeadványában – amelyet 2009. március 20-án, további részletek közlése mellett aláírásával is megerősített – előadta, hogy 2009. február 25-én, Budapesten, a XII. kerületben, a Szent János Kórház parkolójában parkolt élettársa az ő tulajdonában lévő személygépkocsival. Innen azonban, amíg a panaszos élettársa orvosi vizsgálaton volt, a személygépkocsit ismeretlen tettesek

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

eltulajdonították. Mikor ezt a panaszos élettársa észlelte, rögtön hívta a 112-es telefonszámot, ahol rögzítették az általa bediktált adatokat, és közölték vele, hogy innentől kezdve a gépjárművet körözik. Kérdésére, hogy rendőr érkezik-e a helyszínre, azt a választ kapta, hogy ilyenkor nem szoktak a rendőrök a helyszínre kimenni, a gépjármű tulajdonosának kell majd feljelentést tenni a lakhelye szerint illetékes rendőrkapitányságon. A panaszos, mint a gépjármű tulajdonosa – aki nem volt Budapesten, amikor az eset történt –, még aznap 17 óra körül megjelent a lakóhelye szerinti Nagykőrösi Rendőrkapitányságon, ahol azonban azt a tájékoztatást kapta, hogy jobb lenne, ha a feljelentést az élettársa tenné meg, aki az eltulajdonított gépkocsival közlekedett. A panaszos ezért élettársával rögtön annak hazaérkezése után ismét bement a Nagykőrösi Rendőrkapitányságra, de akkor nem tartózkodott ott olyan rendőr, aki a feljelentésről jegyzőkönyvet tudott volna felvenni, ezért este 20 óráig kénytelenek voltak várakozni. Ezt követően a panaszos élettársával felvették a jegyzőkönyvet, majd azt közölték vele, hogy az ügyet át fogják tenni Budapestre, a jegyzőkönyvet ide fogják megküldeni, és a körözést csak ezt követően fogják kiadni.

A panaszos mindezek miatt sérelmezte a rendőrség azzal kapcsolatos mulasztását, hogy a lopás helyszínére nem akartak kimenni, illetve, hogy csak jelentős késlekedéssel kezdik meg a gépjármű körözését amiatt, mert a 112-es telefonszámon azt a tájékoztatást adták, hogy a lakóhely szerinti rendőrkapitányságon lehet megtenni a feljelentést, miközben az ügy mégis áttételre került Budapestre.

2) A panaszos 2009. március 20-án kiegészítő levélben erősítette meg az elektronikus úton előterjesztett panaszbeadványát, amelyben a fent írtakhoz képet a további pontosításokat közölte. A panaszos élettársa és még egy személy (a panaszos rokona) az említett napon 8 óra körül parkolt le a panaszos tulajdonában lévő személygépkocsival Budapesten, a Szent János Kórház bejáratától mintegy 5–10 méterre. Kb. 3 órát tartózkodtak a Kórházban orvosi vizsgálat miatt, majd ennek végeztével észlelték, hogy a gépjármű nincs a helyén. Miután tájékozódtak a Kórház biztonsági szolgálatától, és a gépjárművet finanszírozó banktól, a panaszos élettársa felhívta a 112-es telefonszámot, ahol megtörtént az előző pontban írt adatrögzítés a tájékoztatásadás. Ezt követően a panaszos élettársa hazatelefonált Nagykőrösre a panaszosnak, és tájékoztatta őt a történetéről, aki ezt hallva rögtön bement a Nagykőrösi Rendőrkapitányságra, hogy feljelentést tegyen. Itt már ekkor tájékoztatták, hogy nem ez lett volna a megfelelő eljárás, ugyanis Budapesten, az elkövetés helyén kellett volna feljelentést tenni, mégpedig a panaszos élettársának, vagyis annak, aki a történetkor a helyszínen volt. Később, a panaszos élettársának hazaérkezését követően együtt újból visszamentek a Nagykőrösi Rendőrkapitányságra, és az ügyeletes tiszt jelenlétében újból felhívták a 112-es telefonszámot. Itt sikerült

ugyanazzal a rendőrrel beszélniük, aki a korábbi tájékoztatást is adta a panaszos élettársának, most azonban azt közölte, hogy a gépjárműre körözvény van kiadva, nem körözés. Azt is ismét közölte, hogy a gépjármű tulajdonosának kell feljelentést tennie a lakóhelye szerinti rendőrkapitányságon. A telefonbeszélgetést követően az ügyeletes tiszt – aki szintén hallotta a kihangosított hívást – közölte a panaszossal és élettársával, hogy jelenleg nincs olyan kollégája a rendőrkapitányságon, aki a feljelentésről meg tudná írni a jegyzőkönyvet, ezért vagy várniuk kell. Később, 20 óra körül – miután a panaszos és élettársa hazament – telefonon értesítették a rendőrkapitányságról a panaszos élettársát, hogy most már bemehet jegyzőkönyvbe mondani a feljelentést. Ekkor egyedül ment vissza a panaszos élettársa a rendőrkapitányságra, ahol a jegyzőkönyvet vezető rendőrtől szintén azt a felvilágosítást kapta, hogy a feljelentést Budapesten kellett volna megtenni, rögtön akkor, amikor a történetekre fény derült. A jegyzőkönyvet ugyanis át kell majd küldeni másnap Budapestre, és majd miután ott az illetékes rendőrkapitányság azt megkapta, akkor lesz csak kiadva a körözés.

Mindezek alapján kérte a Testület vizsgálatát.

II.

1) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93. § (1) bekezdése kimondja, hogy: „A Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.”

2) A panaszos leírása szerint az által sérelmezett események 2009. február 25-én történtek. A panaszos a panaszbeadványt az általa küldött e-mail dátumából kitűnően csak 2009. március 11-én terjesztette elő. A két időpont között tizennégy nap telt el, ez pedig meghaladja az Rtv. 93. § (1) bekezdésében foglalt nyolc napos előterjesztési határidőt. A Testület ezen okból a panaszügyet nem tudta érdemben kivizsgálni.

III.

A Testület azonban, tájékoztató jelleggel, az alábbiakat jegyzi meg.

1) A panaszbeadvány azon részei tekintetében, amelyekben a panaszos azt kifogásolta, hogy a 112-es telefonszámon kapott téves tájékoztatás miatt ügyük érdemi kivizsgálása csak jelentős késedelemmel kezdődhetett meg, a Testület rendelkezésére álló rendőrségi dokumentumokból a következőket lehetett megállapítani.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság hivatalvezetőjének 2009. május 14-én kelt jelentése szerint a panaszos élettársa 2009. február 25-én, 15 óra 9 perckor, valamint 17 óra 57 perckor tett bejelentéseket a 112-es telefonszámon, amelyeket mindkét esetben ugyanaz a r. főhadnagy fogadott. Első alkalommal a panaszos élettársa gépjármű eltulajdonítása miatt tett bejelentést; a történeti tényálláson kívül elmondta, hogy a gépjárművön banki követelés van, azonban a pénzintézettel történt egyeztetés során megállapítást nyert, hogy azt nem a bank vitte el, hanem ismeretlen tettes. A hívás során a r. főhadnagy felvette a szükséges adatokat, majd közölte, hogy a gépjármű vonatkozásában körözvényt fog kiadni, amelyet minden szolgálatban lévő rendőrrjárőr hallani fog, azonban a bejelentő fáradjon be a legközelebbi, vagy a lakhely szerinti rendőrkapitányságra feljelentést tenni. A második hívás alkalmával a panaszos élettársa kifogásolta, hogy miért a lakhelye szerinti rendőrkapitányságon kellett megjelenie, valamint, hogy a kezelő korábban neki azt mondta, hogy a gépkocsira körözést fog kiadni. A r. főhadnagy közölte, hogy nem körözést bocsátott ki a gépkocsira, hanem körözvényt.

A BRFK Központi Ügyeleti Főosztály által mellékelt hanganyag alapján megállapítást nyert, hogy a r. főhadnagy a körözvény kiadásához szükséges adatokat felvette, és a bejelentőt a legközelebbi rendőrhatósághoz irányította. A beszélgetés során nem hangzott el olyan felhívás, hogy a panaszos élettársának a bejelentést a lakhelye szerinti rendőrkapitányságon kellene megtennie; a r. főhadnagy külön felhívta a bejelentő figyelmét arra, hogy a bejelentést ott is megteheti, ahol a cselekmény történt.

A gépjármű körözését a BRFK XII. Kerületi Rendőrkapitánysága 2009. február 25-én, 23 óra 38 perckor elrendelte.

A jelentés megjegyzi továbbá, hogy telefonon történő bejelentés alapján gépjármű körözés kiadására nincs mód, körözés a feljelentés megtételét követően – az abban szereplő figyelmeztetések tudomásul vételével – lehetséges. A feljelentést bármelyik rendőrkapitányságnál meg lehet tenni. Rendőrrjárőr helyszínre küldése a bűncselekmény jellege miatt nem volt szükséges, mivel a panaszos élettársa nem közölt olyan tényeket vagy körülményeket, amelyek ezt indokoltá tették volna. A hangfelvétel alapján megállapítható volt, hogy a r. főhadnagy a bejelentővel a körözvény kiadásához szükséges adatokat tisztázta, és őt a legközelebbi rendőrkapitánysághoz irányította. A vizsgálat részéről mulasztást, szakszerűtlenséget nem tárt fel.

2) A Rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott, a panaszos élettársának telefonos bejelentéseit rögzítő hangfelvétel az előző pontban írtakat – mind a körözvény-körözés kiadásának a kérdésében, mind abban, hogy a legközelebbi rendőrhatósághoz fordulás lehetőségéről is tájékoztatta a r. főhadnagy a

bejelentőt – alátámasztotta; vagyis e szempontokból a panaszos élettársának adott rendőrségi felvilágosítás nem volt hiányos, vagy félrevezető jellegű.

IV.

Az Indoklás II. részében írtak miatt a Testület – a rendelkező résznek megfelelően –, elkészttség okán, a panasz elutasítása mellett döntött.

Budapest, 2009. augusztus 5.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület